

Kardynał Tarcisio Bertone SDB, Sekretarz Stanu, Kamerling Świętego Kościoła Rzymskiego, Arcybiskup emeryt Genui (Włochy), urodził się w Romano Canavese (Prowincja Turyn, Diecezja Ivrea) dnia 2 grudnia 1934 roku, będąc piątym z ośmiu dzieci i został ochrzczony 9 grudnia tego samego roku.

Szkołę średnią ukończył w Turynie, w oratorium Valdocco, a następnie, ujęty powołaniem salezjańskim, rozpoczął nowicjat w Monte Oliveto (Pinerolo). Pierwsze śluby zakonne złożył dnia 3 grudnia 1950 r., a święcenia kapłańskie otrzymał z rąk Mons. Albino Mensy, biskupa Ivrea, dnia 1 lipca 1960 roku.

Po uzyskaniu licencjatu z teologii na Salezjańskim Wydziale Teologicznym w Turynie, przedstawiając pracę o tolerancji i wolności religijnej, kontynuował studia w Rzymie, na Papieskim Ateneum Salezjańskim, gdzie uzyskał licencjat i doktorat z prawa kanonicznego, przygotowując rozprawę „*Il governo della Chiesa nel pensiero di Benedetto XIV – Papa Lambertini (1740 – 1758)*”.

W roku 1967 został wezwany do Rzymu, gdzie objął katedrę teologii moralnej szczegółowej na Ateneum Salezjańskim, które z czasem zostało przekształcone w Papieski Uniwersytet Salezjański (1973), na którym wykładał przez dziesięć lat. W roku 1976 został poproszony o kierowanie Wydziałem Prawa Kanonicznego, na którym wykładał Kościelne Prawo Publiczne do 1991r., na tej katedrze został mianowany profesorem zwyczajnym. Wykładał również, między innymi, Prawo międzynarodowe i Prawo nieletnich (w łączności ze specjalizacją pedagogiczną Papieskiego Uniwersytetu Salezjańskiego), oraz Prawodawstwo i Organizację Katechetyki i duszpasterstwa młodzieży. Od roku 1978 był docentem Kościelnego Prawa Publicznego na Instytucie *Utriusque Iuris* Papieskiego Uniwersytetu Laterańskiego.

Poza działalnością publicystyczną, pełnił również funkcje kierownicze we wspólnocie Uniwersytetu Salezjańskiego w Rzymie: był Dyrektorem Teologów (1974 – 1976), Dziekanem Wydziału Prawa Kanonicznego (1979 – 1985), Wicerektorem (1987 – 1989) i Rektorem (1989 – 1991) Uniwersytetu Salezjańskiego.

W Rzymie współpracował w wieloma parafiami i przyczynił się do promocji laikatu (Centra formacji teologicznej i apostołskiej). Współpracował przy ostatnim etapie rewizji Kodeksu Prawa Kanonicznego prowadził działalność w kierunku promocji w Kościołach lokalnych. Kierował grupą roboczą, która, z aprobatą Włoskiej Konferencji Biskupów, przełożyła Kodeks na język włoski.

Od lat osiemdziesiątych pracował ponadto na rzecz Stolicy Apostolskiej, jako konsultor różnych Dykasterii Kurii Rzymskiej, współpracując aktywnie przede wszystkim z Kongregacją Nauki Wiary.

Dnia 1 sierpnia 1991 Ojciec Święty powołał go na pasterza najstarszej diecezji Piemontu, jako Arcybiskupa Vercelli. 28 czerwca 1993 został mianowany przez CEI Przewodniczącym Kościelnej Komisji Sprawiedliwość i Pokój i na tym urzędzie promował badania i inicjatywy mające na celu wychowanie do praworządności, sprawiedliwości i pokoju.

Dnia 13 czerwca 1995 Jan Paweł II mianował go Sekretarzem Kongregacji Nauki Wiary, potwierdzając w ten sposób słowa św. Euzebiusza, pierwszego biskupa Vercelli, przyjęte jako motto biskupie: „*Fidem custodire, concordiam servare*”.

Ojciec Święty powierzył mu publikację trzeciej części tajemnicy fatimskiej (maj 2000).

Dnia 10 grudnia 2002 Jan Paweł II mianował go Arcybiskupem Genui, ingres odbył się 2 lutego 2003. Był Przewodniczącym Konferencji Episkopatu Ligurii.

Został ustanowiony i ogłoszony kardynałem przez Jana Pawła II na konsystorzu z 21 października 2003, z Tytułem Diecezji suburbikarnej Frascati (do 10 maja 2008 z tytułem NMP Wspomożycielki przy via Tuscolana, Diakonia podniesiona *pro illa vice* do rangi kościoła prezbiterialnego).

Dnia 15 września 2006 Papież Benedykt XVI mianował kardynała Tarcisio Bertone Sekretarzem Stanu.

Dnia 4 kwietnia 2007 Ojciec Święty mianował go również Kamerlingiem Świętego Kościoła Rzymskiego.

Jest członkiem: Kongregacji: Doktryny Wiary, Duchowieństwa, Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów, Kościołów Wschodnich, Biskupów, Rozkrzewiania Wiary oraz Komisji Kardynalskiej Nadzoru Instytutu Działań Religijnych (I.O.R.) – Przewodniczący.